

RENYNGHE DE VOXVRIE, ridder Charles L.M. van (Elsene 8 mei 1900 – Brugge 24 december 1982).

Stamde uit een oud West-Vlaams geslacht, maar zijn ouders vestigden zich in 1897 te Elsene. Van Renynghe werd doctor in de rechten en licentiaat in de politieke wetenschappen en was tot 1933 als advocaat werkzaam in Brussel. Nadien woonde hij in Ieper en vanaf 1939, tot zijn overlijden, in Brugge.

Na de oorlog legde Van Renynghe zich vooral toe op de geschiedenis en genealogie van adellijke geslachten uit het oude Vlaanderen en leidde hij de uitgave van zesentwintig delen van de *Tablettes des Flandres* (1948-1973). Bovendien was hij van 1950 tot 1978 restaurator (in achttiende-eeuwse stijl) en conservator van het Ieperse, tijdens de Eerste Wereldoorlog vernielde Hotel-Museum Merghelynck. In Brugge was hij een der organisatoren van de Gulden-Vliestentoonstelling (1962) (**Het Gulden Vlies**); als proost van de Edele Confrerie van het Heilig Bloed zorgde hij in de jaren 1960 voor de restauratie van de Heilige Bloedbasiliek en droeg daardoor bij tot het behoud van de Bloedprocessie.

Van Renynghe had een grote kennis van en grote liefde voor **Frans-Vlaanderen**, waar hij actief was binnen het **Comité flamand de France**. Als jong advocaat te Brussel en lid van de **katholieke partij** schreef hij in 1931-1933, dat was dus binnen de context van de **Bormsverkiezing**, de vernederlandsing van de Gentse universiteit en de taalwetten van 1932 enkele artikels in de *Revue catholique des idées et des faits*. Toen noemden wel meer Franstaligen de V.B. rechtvaardig en 'onoverwinnelijk' (zie daarover M. Basse, II). Zo was ook Van Renynghe voorstander van een **flamingantisme** dat binnen de katholieke partij en binnen het Belgisch patriottisme zijn plaats zou vinden (*une des formes du patriotisme belge*); België zou er een intellectuele vernieuwing aan overhouden en dat zou een katholieke renaissance in West-Europa ten goede komen. Van Renynghe was gekant tegen het Vlaams-nationalisme en tegen het **federalisme**; dit zou op separatisme uitlopen en dus een verraad betekenen aan België. In de vroege jaren 1930 zou Van Renynghe koning **Albert I** de raad hebben gegeven, een **IJzerbedevaart** bij te wonen. In zijn Brusselse jaren was hij thuis in het milieu van de Vlaamsche Club (Montoyer-

straat), waar hij katholieke flaminganten ontmoette als Jan Boon, Hendrik Heyman, Marnix Gijsen en Frans van Cauwelaert.

WERKEN: 'Travail de savant et idéal d'unification', in *Revue catholique des idées et des faits* (17 april 1931), p. 14-15; – 'Le flamingantisme: patriottisme belge', in *Revue catholique des idées et des faits* (31 juli 1931), p. 15-17; – 'Le nationalisme flamand', in *Revue catholique des idées et des faits* (6 november 1931), p. 8-12; – 'Les Wallons tomberont-ils dans le piège du fédéralisme?', in *Revue catholique des idées et des faits* (4 december 1931), p. 5-7; – 'Corporatisme', in *Revue catholique des idées et des faits* (31 maart 1933), p. 17-18; – 'Flamingantisme', in *Revue catholique des idées et des faits* (28 juli 1933), p. 15-16; – 'Dinaso', in *Revue catholiques des idées et des faits* (15 september 1933), p. 17-18.

LITERATUUR: M. Basse, *De Vlaamsche Beweging van 1905 tot 1930*, II, 1933; – *Tablettes des Flandres*, X, 1973; – E.E. Balduck, 'In memoriam Charles, Leon, Marie, Ridder van Renynghe de Voxvrie. Adellijke telg uit een aloud Poperings geslacht', in *De IJzerbode*, jg. 13, nr. 4 (april 1983), p. 203-204.

REGINALD DE SCHRYVER